

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/54/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8819200888
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8819200888.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, AK Bratislava, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, P.O.BOX 205, proti žalovanému: C. L., U.. XX.XX.XXXX, F. R. Q. Č.. XXX, XXX XX Q., o zaplatenie 520,99 eur s prísl., t a k t o

rozhodol:

- I. Súd pokiaľ sa týka žaloby žalobcu v časti o zaplatenie 124,76,- eur s prísl., konanie **z a s t a v u j e .**
- II. Súd žalobu žalobcu čo do zvyšku **z a m i e t a .**
- III. Žalovanému sa **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov konania, ktoré je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobca v rozsahu 100 % a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.
- IV. Súd protižalobu žalovaného **v y l u č u j e** na samostatné konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 520,99 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 31.05.2016 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2.000 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 62,38 eur, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 3.742,80 eur. Do dňa spísania žaloby uhradil žalovaný sumu 2.807,10 eur. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.03.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k okamžitej úhrade dlžných splátok a žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.05.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom z dňa 25.05.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dňa spísania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žaloby predstavuje sumu 520,99 eur. Žalobca si týmto zároveň uplatňuje zákonné úroky z omeškania. Žalobca si neuplatňuje zmluvnú pokutu. Ku dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 3.200,10 eur. Ku dňu podania žaloby, žalovaný uhradil sumu 2.807,10 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Súčasťou pohľadávky žalobcu sú aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatňuje vo výške 127,99 eur. V zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka sú príslušenstvom pohľadávky aj náklady spojené s jej uplatnením, t.j. v predmetnej veci sú týmito nákladmi náklady spojené s vymáhaním pohľadávky. Na základe vyššie uvedeného celkovú výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu

podania žaloby tvorí žalovaná suma vo výške 520,99 eur (istina 3.200,10 eur + náklady na vymáhanie pohľadávky 127,99 eur - prijaté úhrady 2.807,10 eur).

3. Žalobca k žalobe doložil Zmluvu o pôžičke + Zmluvné podmienky, Prehľad splátok a úhrad, Predžalobnú upomienku + doručenkú, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, projekt rozdelenia, plná moc.

4. V priebehu konania podal žalobca na tunajší súd návrh na zmenu účastníka na strane žalobcu. Súd uznesením zo dňa 03.07.2019, č. k. 3Csp/54/2019 - 43 pripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu: Všeobecná úverová banka, a.s., vstúpil ako nový žalobca: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154.

5. Spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., ako spoločnosť a žalovaný ako klient uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o poskytnutie najľahšej pôžičky vo výške 2.000 eur. Celková suma pôžičky bola vo výške 3.742,80 eur. Výška splátok 62,38 eur a počet splátok 60. Ročná úroková sadzba bola určená vo výške 32,00 %, rovnako aj RPMN vo výške 32,00 %. Priemerná RPMN vo výške 21,09 %. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý na XX/XXXX. Celkové náklady spotrebiteľa vo výške 1.742,80 eur.

6. Žalovaný v Zmluve prehlásil, že podpisom tejto zmluvy sa oboznámil so Zmluvnými podmienkami, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať.

7. Spoločnosť poskytuje klientovi pôžičku na základe uzatvorenej zmluvy (čl. 5 bod 5.1 Zmluvných podmienok)

8. V zmysle čl. 6 bod 6.1, 6.2 Zmluvných podmienok, klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku, a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a termínoch uvedených v zmluve. Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak.

9. Podľa čl. 13 bod 13.3 Zmluvných podmienok, spoločnosť je oprávnená požadovať od klienta zmluvnú pokutu, ak sa klient dostal do omeškania so splatením ktorejkoľvek jednotlivej splátky. V 30-ty deň po dobe splatnosti je klient povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% dlžnej splátky. V tento deň sa zmluvná pokuta stáva splatnou.

10. Listom zo dňa 26.03.2016 označeným ako predžalobná upomienka, spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala žalovaného k okamžitej úhrade nedoplatku na splátkach vo výške 255,76 eur, a to do 05.05.2016. Ak nedôjde k úhrade tejto splátky, spoločnosť úver zosplatní. List bol žalovanému doručený dňa 06.04.2014.

11. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaný na splátkach celkovo uhradil sumu 2.807,10 eur.

12. Žalobca ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili. Právny zástupca žalobcu ospravedlnil svoju a žalobcovu neúčasť z dôvodu hospodárnosti konania.

13. V písomnom vyjadrení žalobca uviedol, že žalovaný po podaní žaloby vykonal úhrady v sume 124,76 eur úhradami dňa 22.02.2019 v sume 62,38 eur a dňa 23.04.2019 v sume 62,38 eur. Zároveň uviedol, že v časti o zaplatenie zmluvných pokút a poplatkov v sume 127,99 eur žiada konanie zastaviť.

14. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní dňa 30.09.2019 uviedol, že pokiaľ sa týka žaloby žalobcu, tak tú žiadajú zamietnuť v celom rozsahu. Zároveň žalovaný vzniesol protižalobu a žiadal, aby súd uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť sumu 931,86,- eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 30.09.2019 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že nárok žalovaného je z titulu bezdôvodného obohatenia. V celom rozsahu poukázal na skutočnosti, ktoré sú uvedené v písomnom vyjadrení zo dňa 30.09.2019, ktorého rovnopis súdu predložil.

15. V písomnom vyjadrení k žalobe, právny zástupca žalovaného žiadal žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko návrh žalobcu nie je dôvodný. Nárok, ktorý si žalobca v tomto konaní uplatňuje odvádza zo zmluvy o pôžičke evid. č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX. Uvedená zmluva je zmluva spotrebiteľského charakteru, pričom jednotlivé ustanovenia zmluvy sú v rozpore s dobrými mravmi

a teda absolútne neplatné. Už pri letmom pohľade na uzavretú zmluvu je na viacerých miestach zmluvy badateľný úskočný úmysel žalobcu, ak v texte zmluvy používa písmo, ktoré je voľným okom slabo čitateľné. Už len tento samotný fakt, spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy resp. jej dojednaní a takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť ako konanie s odbornou starostlivosťou a už tobôž nie v záujme spotrebiteľa. Žalovaný žiada žalobu zamietnuť a v rámci vzájomnej žaloby sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia v sume 931,86 teda toho, o čo sa žalobca obohatil, pretože výška dojednaných úrokov je neúmeraná, v rozpore s dobrými mravmi. Samotná zmluva, od ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok je nejasná a nejednoznačná, nakoľko žalobca ako RPMN na jednom mieste uvádza hodnotu 32% a na strane druhej žalobcom udávaná priemerná hodnota RPMN predstavuje sumu 21,09 % a to pri rovnomernom splácaní. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že mu bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 32,00 %. Uvedený úrok považuje za zjavne neprimeraný a v rozpore ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka a priečiaci sa dobrými mravom a teda absolútne neplatný. Absolútnu neplatnosť spôsobuje to, že dohodnuté úroky presahujú mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie NS SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.07.2009). Pri úroku dojednanom v zmluve vo výške 32,00 %, v čase uzavretia zmluvy dňa XX.XX.XXXX, predstavovala priemerná úroková miera úverov z obchodných bánk pri tomto type úveru hodnoty, ktoré nepresahovali hodnotu 16 %. Nakoľko v úverovej zmluve je dohodnutý počet splátok úveru a to 60 a zmluvný vzťah mal trvať viac ako 5 rokov, je nutné hodnotiť tento úver ako úver nad 5 rokov a čomu zodpovedá príslušná sadzba. „Za daného stavu je výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnatelnom úvere o viac ako 100 % neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností. Prípadná dohoda o úrokoch je tak neplatná v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú“ (rozsudok KS Prešov sp. zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014). Žalovaný so žalobcom uzavrel spotrebiteľský úver podľa Zákona č. 129/2010 o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, kedy voči nemu postupoval bez odbornej starostlivosti a v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný svoje nároky opiera aj o ciele európskych smerníc na ochranu spotrebiteľa, ktorých zmyslom a cieľom je dosiahnuť stav, aby nekalé podmienky v spotrebiteľských zmluvách spotrebiteľov nezaväzovali (najmä Smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách). Neprijateľnosť zmluvných podmienok a jeho dôsledky podľa čl. 6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS musí súd vyhodnotiť so zreteľom na čl. 4 ods. 1 tejto smernice, podľa ktorého: „1. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.“ Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto žalovaný žiada v rámci vzájomnej žaloby vydať bezdôvodné obohatenie, o ktoré sa žalovaný obohatil nezákonným započítaním úrokov, úrokov z omeškania a rôznych poplatkov a zmluvných pokút. Uvedený zmluvný vzťah je potrebné vo svetle jednotlivých okolností prípadu považovať za bezúročný. Do dnešného dňa žalovaný uhradil žalovanému celkovo sumu vo výške 2.931,86 Eur, pričom výška poskytnutého úveru bola 2.000,- Eur. Rozdiel predstavuje sumu 931,86 eur, čo predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia, ktorého vydania sa od žalobcu domáha. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti žalobca navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcu zamietol. Žalobcu zaviazal vydať žalovanému bezdôvodné obohatenie vo výške 931,86 EUR spolu s 5% ročným úrokom z omeškania odo dňa 30.09.2019 do zaplata a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a uhradiť žalovanému trovy konania do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

16. Právny zástupca žalobcu vo svojom písomnom vyjadrení uviedol, že nimi predložená úverová zmluva spĺňa všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Týmto odkazujeme na aktuálny právny názor vyjadrený v Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s. c/a L. R., ktorým sú slovenské súdy viazané. Predmetný rozsudok ako case-law Súdneho dvora Európskej únie predstavuje primárny prameň európskeho práva v kategórii právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie, ktoré podľa článku 7 odsek 2 druhá veta Ústavy SR majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky. Vyššie uvedený rozsudok Súdneho dvora EÚ je tak právne záväzný aj pre všeobecné súdy SR. Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nachádza svoje vyjadrenie v RPMN vo výške 32,00 % zhodne s dojednanou úrokovou sadzbou, nakoľko jedinou odplatom poskytnutého úveru je len zmluvný úrok. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,00 € do 6.500,00 € so splatnosťou od

5 do 10 rokov zverejnená naposledy v čase uzavretia úverovej zmluvy MFSR v súlade s ust. § 21 ods. 2 z.č. 129/2010 Z.z. v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok XXXX so stavom ku dňu XX.XX.XXXX predstavovala 19,35 %. Súdna prax zaujala názor, že postup súdu podľa § 3 ods. 1 OZ má miesto len vo výnimočných situáciách, napr. v prípade šikanózneho výkonu práva účastníkom zmluvného vzťahu. Korektív dobrých mravov nesmie byť na ujmu princípu právnej istoty a nesmie neprimerane oslabovať subjektívne práva účastníkov vyplývajúce z právnych noriem. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32,00 % neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 01.09.2014. Napriek skutočnosti, že uvedené pravidlo maximálneho stropu výšky odplaty nebolo v čase dojednanja úverovej zmluvy v platnosti, zastávame názor, že pokiaľ sám zákonodarca považuje odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi do výšky 2x priemernej RPMN za akceptovanú, v takom prípade výška dojednanej odplaty dojednaná v predmetnej úverovej zmluve, nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32,00 % nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok XXXX so stavom ku dňu XX.XX.XXXX vo výške 18,05 % a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok XXXX so stavom ku dňu XX.XX.XXXX vo výške 19,35 % pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi. Na podporu uvedeného poukazujeme na Rozsudok Krajského súdu v Košiciach 5Co/181/2017 - 74 zo dňa 25.01.2018 a tiež Rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici 12Co/284/2017 - 142 zo dňa 30.11.2017, ktoré sa stotožňujú s právnou argumentáciou žalobcu. Dôkaz: Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok XXXX so stavom ku dňu XX.XX.XXXX zverejnené MFSR na stránke <http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6783> <<http://www.finance.gov.sk/Default.aspx?CatID=6783>>. Čo sa týka vzájomnej žaloby žalovaného Okresnému súdu uviedol nasledovné stanovisko: Navrhli, aby súd vzájomnú žalobu žalovaného voči nim ako zjavne nedôvodnú zamietol v celom rozsahu. Od žalovaného neprijali žiadne plnenie, logicky sa tak na jeho úkor nemohli bezdôvodne obohatiť a žalovaný tak nemá voči nim žiaden nárok titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Všetky úhrady ktoré žalovaný uhradil, boli poukazované na účet predchádzajúceho žalobcu. Pokiaľ žalovaný plnil nad rámec poskytnutého úveru im právneho predchodcovi, má možnosť domáhať sa svojho nároku len voči nemu, t.j. voči osobe, ktorá plnenie prijala. Postúpením pohľadávky sa postupuje pohľadávka, záväzky z pôvodnej zmluvy na postupníka postúpením neprechádzajú. Nakoľko nám na náš účet žalovaný nepoukázal žiadne plnenie v prospech zaplata pohľadávky z úveru, nemohli sa na jeho úkor bezdôvodne obohatiť. Z uvedeného dôvodu nie sú pasívne legitimovaným subjektom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Navrhli, aby súd vo veci rozhodol bez účasti žalobcu a jeho právneho zástupcu, vzájomnú žalobu žalovaného voči nim o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol v celom rozsahu a priznal nám náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Okresnému súdu týmto zároveň oznámili, že nakoľko žalovaný svoj dlh z titulu nesplateného úveru do dnešného dňa neuhradil, na žalobe v spojení s predloženými dôkazmi a ich úpravou petitu trvajú v nimi upravenom rozsahu v nadväznosti na podanie adresované súdu zo dňa 24.09.2019. Navrhli, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 268,24 €, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 393,00 € od 31.05.2016 do 22.02.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 330,62 € od 23.02.2019 do 23.04.2019, úrok z omeškania vo výške 5 % p.a. zo sumy 268,24 € od 24.04.2019 do dňa zaplata, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal nám náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia. Navrhli, aby súd vzájomnú žalobu žalovaného voči nim o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol v celom rozsahu a priznal nám náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v plnom rozsahu. Proti žalovanému si uplatnili trovy konania vo výške 31,00 € a trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. a, c) vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby a čiastočné späťvzatie s úpravou petitu zo dňa 24.09.2019), t.j. 3x 34,85 € + 3x 9,80 € *20% DPH= 160,74 €, ktoré žiadame zaplatiť na účet číslo: E. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, VS XXXXXXXX.

17. Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. Pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky (§ 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

18. Zmluvou o pôžičke prenecháva jedna strana (veriteľ) druhej strane (dlžníkovi) veci určené podľa druhu a táto druhá strana sa zaväzuje vrátiť po čase veci rovnakého druhu. Najčastejšie sú predmetom pôžičky peniaze. Samotná pôžička vzniká reálnym úkonom - odovzdaním predmetu pôžičky dlžníkovi.

19. Podľa § 1 ods. 2 zákona NR SR č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení neskorších predpisov, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

20. Podľa § 2 písm. a), b) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

22. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

23. Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom (§ 39 Občianskeho zákonníka).

24. V ustanovení § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka sa uvádza, že spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenie, sú neplatné.

25. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

26. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

27. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

28. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

29. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

30. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

31. Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z.

32. Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

33. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

34. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Teda dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

35. Podľa §145 ods. 2 CSP zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

36. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. (§ 146 ods. 1 CSP).

37. Nakoľko písomným podaním zo dňa 24.09.2019 žalobca zobral svoju žalobu v časti o zaplatenie sumy 127,99 eur s príslušenstvom titulom nákladov ma vymáhanie pohľadávky a v časti o zaplatenie sumy 124,76 eur s príslušenstvom titulom vykonaných úhrad zo strany žalovaného, súd v tejto časti konanie zastavil.

38. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli dňa XX.XX.XXXX zmluvu o pôžičke, na základe ktorej sa pôvodný žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému pôžičku vo výške 2.000 eur a ktorú sa žalovaný zaviazal splatiť v 60 mesačných splátkach po 62,38 eur, pri celkových nákladoch spotrebiteľa 1.742,80 eur. Súd však považoval niektoré ustanovenia za sporné, čím sa zaoberal nižšie.

39. Súd sa v prvom rade zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorého výška v danom prípade predstavovala 32,00 % ročne. Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou od 1 do 5 rokov v XX/XXXX činil úrok 12,93 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade viac ako dvojnásobne prevyšuje mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

40. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

41. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

42. Na kategóriu dobrých mravov treba osobitný dôraz klásť pri spotrebiteľských zmluvách. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje. Je tomu tak preto, lebo dobré mravy podliehajú spoločenskému vývoju, ale tiež preto, že vo všetkých jednotlivostiach by bolo ťažké ich vystihnúť. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru všeobecne platných v demokratickej spoločnosti, v ktorej sa uplatňuje a presadzuje vzájomná slušnosť, ohľaduplnosť a vzájomné rešpektovanie. Je to v podstate súhrn určitých etických a kultúrnych pravidiel v spoločnosti všeobecne uznávaných. Činnosť namierenú proti uvedeným pravidlám možno označiť za činnosť proti dobrým mravom.

43. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi bol obsiahnutý i v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Podľa ustanovenia § 4 ods. 8 tohto právneho prepisu predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu účastníkovi obchodného vzťahu pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

44. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.

„Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosť za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/2013

45. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho

neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

46. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností a preto správne postupoval súd prvého stupňa, ak nepriznal žalobcovi žiadané úroky predstavujúce viac ako 100 % oproti priemeru úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere (v tom čase 12,67 % ročne). V tejto súvislosti odvolací súd zároveň zdôrazňuje, že pokiaľ sú úroky neplatné v celom rozsahu, nemožno ich ďalej ani moderovať, a preto súd prvého stupňa nesprávne postupoval, ak považoval dohodu o výške úrokov nad 12,67 % ročne za absolútne neplatnú. Správne mal ustáliť, že úroky sú neplatné v celom rozsahu. Táto okolnosť totiž spôsobuje značnú nerovnováhu v postavení účastníkov v neprospech spotrebiteľa v zmysle § 53 ods. 1, 5 Občianskeho zákonníka a za týchto okolností je potrebné hodnotiť dohodu o výške úrokov ako absolútne neplatnú.“ Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014. (porovnaj aj Rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014).

47. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

48. Vzhľadom na vyššie uvedené závery aj preto súd považoval dohodu o výške úrokov za absolútne neplatnú (§41 Občianskeho zákonníka).

49. Pôvodný žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.000 eur, pričom žalovaný uhradil celkovo 2.931,86 eur (pred podaním žaloby 2.807,10 eur a po podaní žaloby 124,76 eur), ktorú celú úhradu započítal na úhradu istiny v zmysle ust. § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka, preto pri súčasnom závere o absolútnej neplatnosti o výške úrokov z úveru, súd má za to, že žalovaný uhradil celú žalobcom poskytnutú istinu, a preto žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol.

50. Podľa §147 CSP zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalovaný môže uplatniť svoje právo proti žalobcovi vzájomnou žalobou. Vzájomnou žalobou je i prejav žalovaného, ktorým proti žalobcovi uplatňuje svoju pohľadávku na započítanie, ale len ak navrhuje, aby bolo prisúdené viac, než čo uplatnil žalobca; inak súd posudzuje taký prejav len ako prostriedok procesnej obrany žalovaného. Na vzájomnú žalobu sa primerane použijú ustanovenia o žalobe. Vzájomnú žalobu môže súd vylúčiť na samostatné konanie, ak nie sú splnené podmienky na spojenie vecí.

51. Nakoľko právny zástupca žalovaného v písomnom vyjadrení zo dňa 30.09.2019 uviedol, že pretože je výška dojednaných úrokov neúmerná, v rozpore s dobrými mravmi, domáha sa vydania bezdôvodného obohatenia v sume 931,86 eur, teda toho, o čo sa žalobca obohatil. Preto požiadal žalobu zamietol a v rámci vzájomnej žaloby sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia.

52. Na základe vyššie uvedeného preto súd vylúčil protižalobu na samostatné konanie v zmysle § 147 CSP.

53. Podľa § 251 Civilného sporového poriadku, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

54. V zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

55. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

56. Žalobca v konaní úspešný nebol, nárok na náhradu trov konania vznikol žalovanému v celom rozsahu.

57. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia písomne na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.